

CAP. LXXI.

Feri & inhumani hæretici cur sic dicti. Erroris eorum caput duplex hic enumeratum.

Dicit Philaster esse alios hæreticos, qui cum hominibus non sumunt, ¹ escas, sed utrumcum aliis, qui eiusdem sectæ non sunt, an etiam inter seipsos faciant, non exprimit. Dicit etiam eos de Patre & Filio rectè, ac Spiritu autè sancto, nõ catholicè sapere, sed quòd eum opinentur esse creaturam.

I Non sumunt escas.) Fuit & hic quoque agrestis viuendi mos, & ritus, Monachismi fruticatio, & infelix affectatæ solitudinis, & non necessariæ fructus, per quem videntur isti contra naturam ipsam humanam pugnasse, illique bellum indixisse, vt in reprobum sensum traditi, planè censerì debeant. Præclarè enim Aristoteles hominem ζῷον πολιτικόν. i. animal gregabile, & ad societatem natum esse definiuit, & Augustinus libro De bono coniugali, capite I. adèd vt si omnia nobis tanquam virgula diuina suppeditarentur, solitudinem tamen, vt rectè & verè sentit M. Tullius Cicero libro I. De officiis, fugeremus. Nam etiam magnitudo ipsa animi remota à communitate, conianctionéque humana feritas quædam & immanitas est nominanda. Sed & cognitioois studium vincit consociatio hominum, atque communitas. Quamobrem inter reliqua Dei erga genus humanum beneficia hoc quoque recensetur. Psalm. 107. versu 40. quòd in locis frequentibus, non in desertis & solitudine habitamus. Hi tamen pro summa laude